

ad credendum cogi poterat. Ille ei nam dñi & p̄sentes
plagas cur scō non crederet cōmmari. postremo
in hanc uocē erupisse fertur. Ecce hac nocte in
candidā uestē dñs de celo dabit. qua in datus imme-
dio ur̄m diuersabor. id q; uobis signum erit me in diē
uirtute qui dī ueste donatus sim. Tū uero gran-
dis om̄ium ad hanc p̄fessionē expectatio. Itaq; ad
mediā fere noctē fremitu insultantium commo-
ueri om̄e^{loco} monasterium uisū est. Cellulā autē qua
idē adolescens continebatur. crebris cerneres in
care luminibus fremitusq; in ea discurrentium et
murmur qđdā multarū uocū audiebatur. Dem-
facto silentio egressus unū de fr̄ib; ad se uocauit.
tunicāq; ei qua in datus erat ostendit. O b̄st̄p̄fac-
tus ille conuocat ceteros; ipse etiā clarus accur-
rit. adhibitoq; lumine uestē om̄es diligent̄ inspi-
ciunt. Crat autē summa mollicie candore eximio.
micanti purpura. nec tam cuius esset generis aut
uelleris poterat agnosci. Curiosius tam̄ oculis aut
digitis at̄tēctata non aliud quā uestis uidebat̄.
Interea clarus fr̄es ammonet orationi instare. ut
manifestius eis dñs quid nā esset ostenderet.
Itaq; reliquū noctis. ymnis psalmisq; consumit.
At ubi illuxit dies app̄hensū dextera trahere
ad martinū uolebant. bene consen illud illū

scō laeo 80

avlo